

Akordy

Plíhal Karel

- E** **Amaj7**
1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
E **C**
prstíky se při něm nepolámaj.
A **H7** **G#mi** **C#mi**
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A **C** **E** **Amaj7**
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.
2. V stratosféře hrajeme si A-maj,
i když se nám naši známí chlámaj.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
Ami
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.
- E** **Ami**
3. A-moll všechny city rázem zchladí,
dopadneme na zem na pozadí.
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
A
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.
- A** **Amaj7**
R. Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F#mi
proto všem těm, co se v lásce zklamaj:
A **H7** **G#mi** **C#mi**
vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
A **C** **E** **Amaj7**
každá holka pro někoho má sluch absolutní.
- E** **Amaj7**
4. V každém akord zní, aniž to tuší,
E **C**
zkusme tedy nebýt k sobě hluší.
A **H7** **G#mi** **C#mi**
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
A **C** **E** **Amaj7**
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.
- E** **Amaj7**
Outro. Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj,
E **Cmaj**
moh bych zkusit zahrát třeba C-maj.

Amazonka

Hop Trop

G G4 G

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a n echal rány,
starší jsme je n o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,i když si tak neříká.
- R. Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.
3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.
- R.
5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.
- R. Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Amulet

Kamelot

G

1. Zhasl už oheň a jiskra líná

C

pomalů vzlétla tmou,

G

škrtl jsem sirkou, co jediná zbyla,

C

cigaretu vyklepanou,

Ami

z lesa vyletěl pták a krákorál tak,

D

že vzpomínky mé rozjitřil,

Ami

na znak pavouků, co do klobouku

D

mi vyšila holka z kusu mé šály

D7 D

v zavřeném kupé, když koleje hrály.

G

G+

Emi

R. Můj amulet nezklamal moji pouť,

C

Cmi

Emi

D

jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,

G

G+

Emi

G7

vím, cesty mé s tvými se nesejdou,

C

Cmi

Emi

D

ty pevně drží čas a s nimi i nás.

2. Smekl jsem klobouk, pevně ho sevřel,

z myšlenek byl vodopád,

náhle mně kdosi dlaně otevřel,

z prstů mi tiše vypad',

zahořel jako vích a z let bláhových

stal se plamenící rej

a dívky té tvář mi zjevila zář,

rudých plamenů na konci léta,

a na rtech mi zbyla jen jediná věta.

R.

R.

Andělská

Zuzana Navarová

A Hmi7 Amaj7 Hmi7
Bože, podej mi ještě ten kalich
A Hmi7/F# C#mi7 C#7
To víno, co s nocí se měnívá na líh
F#mi F#maj7
Snad nad ránem na dně se dočtu,
F#mi7 D#m7 Dmaj7
že v kastlíku andělskou počtu mám
Hmi/F# E
tu ru tu tuu

A že hoře se skutálí do jedné slzy.
Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí
Že po prvním slunci se nadechne
a kometa zamíří nad Betlém
Tu ru tu tu
Zatím

A Hmi7 C#mi7 Hmi7
R. Počítám nebe světla, kam nedostanu
A C#mi7 Hmi7/F# E
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A Hmi7 C#mi7 Hmi7
A tak tu ru tu tuu
A C#mi7 Hmi7/F# e

Tak podej podej mi ještě ten kalich
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad na dně se perlama zaleskne
pak vyměním veselé za teskné. Písně
Tu ru tu tu

A pak hoře se skutálí do jedné básně
ta báseň se vsákne a na zemi zasně-ží
A po prvním slunci a s první tmou
Ta kometa zamíří nad Letnou
Tu ru tu tu. Zatím

R. Počítám nebe, pusy, co nedostanu
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A tak
Tu ru tu tu

Tak podej podej mi ještě ten kalich
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám
Tu ru tu tu Zatím

R. |:Počítám nebe světla, kam nedostanu
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A tak :|

Až si jednou (sundám kliše)

Druhá tráva

1. Až mi čas řekne stůj
až si jednou sundám boty
až mi smích kolejnic
řekne příteli skoč
až mi zesvětští dlaň
jako kachel z terakoty
až se posadím k tvým dveřím
prosím neptej se proč.

2. Až mi prach z věčných cest
zhladí jizvu na mé tváři
až budu vědět věci
které líp nevědět
až mi poslední verš
zplaní v starém makuláři
snad to bude pozdě
ale jistě naposled.

3. Až pak vítr a déšť
smyjí stopy u Golgoty
až se dým spálenišť
nakonec rozplyne
až si odepnu pás
až si jednou sundám boty
až nezbude mi nic
možná tobě taky ne.

Batalion

Spirituál kvintet

Intro. Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohý ří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbí ři.

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá vá,
ostruhami do slabin koně po há ní.
Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a slá va,
do výstřelů z karabin zvon už vyz vá ní.

R. Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund, batalion za mí ří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
díky, díky vám královští ver bí ři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R. Víno na kuráž ...

Outro. Víno máš a markytánku ...

Bílý vánoční slon

Hudba Z. Podgajny, text Ondřej Suchý

D G D A D
R. Bim bam, bim bam, zní z věží a sněží,
G D A D
Bim bam, bim bam, už vánoční nastává čas.

D G
1. Nám jedenkrát do roka nosívá sny bílej slon.
A D
Tmou noční mu na cestu vyzvání kostelní zvon.
D G
Zvon stoletý na věži má v noci sváteční hlas.
A D
Když bílej slon přichází vánoční nastává čas.

R.
2. Slon vyprávět dětem jde o tom co dovede mráz.
Jak tužkou svou na okna vykreslí krásu všech krás.
A o tom že prskavky když si chtěj na stromku hrát,
ta k prskají po sobě až zbyde z každé jen drát.

R.
3. Nám jedenkrát do roka nosívá sny bílej slon.
Tmou noční mu na cestu vyzvání kostelní zvon.
Když jednou prý u lesa zajíček hlasitě kých,
slon bílý se rozplynul a zvon pak vítal jen smích.

R.

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

D **A** **G** **D**
1. Máš, má ovečko, dávno spát, i píseň ptáků končí,
A **G** **D**
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
A **G**
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A **G** **A**
zas má bílejší plášť a v okně je mříž.

D **A**
R. Máš, má ovečko, dávno spát,
G **E**
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
D **G** **D** **G**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
D **G** **D**
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

D **A**
R. Máš, má ovečko, dávno spát,
G **E**
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
D **G** **D** **G**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
D **G** **D**
jestli ty v mých představách už mizíš.

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

R. Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

A7

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R.

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R.

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R.

Blues folsomské věznice

Greenhorns

E

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

E7

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

A

E

ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

H7

E

a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,

a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,

pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right

a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,

sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,

místo jako kočka já utíkám jak slon,

takže za chvíli mě veze policejní anton.

4. Teď vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,

proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.

|: pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!"

a taky mně říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!" :|

Bubny zní

Robert Křest'an

Hmi D Hmi D

Ááá ááá ááá ááá

D G D
1. Z indiánský rezervace vidím dým k mrakům jít

G D E A
jede bílá honorace rudejm život vylepšit

D G D
Vidí jenom smutný oči, z kterejch nože lítají

G D A D
nikdo prstem neotočí, nikoho nevítají

D
R. A bubny zní - zní od hor k horám

G D
bubny štěstí a nadějí

G D
bubny snění - bubny díků

A D
ty bubny mlčet nesmějí

2. Ptaj se tváře zamračený proč nám vzali od hor stín,
zbyly pláne unavený zlý jak keře ostružin.
Ptáme se vás bílý lidi, kde je našich ptáků zpěv,
proč už slunce neuvidí a proč zem tu kropí hněv

R.
3. Šli jsme jednou na úřady zkoušet prosit nanovo,
poslali nám kromě rady i sekaný olovo.
Divíte se bledý tváře, že k vám mluví mlčení,
rvěte listy kalendáře, moc jich pro vás už není

R.
4. Máte školy v každý díře máte zemi - máte moc,
vaše moudrost na papíře bude volat o pomoc.
Z indiánský rezervace slyším hlasy zděšený,
odjíždí už honorace a má hlavy svěšený

R.
Ááá ááá ááá ááá

Cukrářská bossa-nova

Nohavica Jarek

- Cmaj7 C#dim Dmi7 G7**
1. Můj přítel snídá sedm kremrolí
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
a když je spořádá, dá si repete, cukrlátko.
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
On totiž říká: "Dobré lidi zuby nebolí
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
a je to paráda, chodit po světě a mít,
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
mít v ústech sladko."
- Cmaj7 C#dim Dmi7 G7**
Ref. Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
Cmaj7 C#dim Dmi7
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra,
G7
útrata dnes dělá čtyři stovky,
Cmaj7 C#dim
všechny cukrářky z celé republiky
Dmi7 G7
na něho dělají sladounké cukrbliky
Emi7 A7 Dmi7 G7
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu tuhletu
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
cukrářskou bossa-novu.
2. Můj přítel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není, že je glukózní, famózní, monstrózní,
ať si taky dám.
Koukej, jak mu roste oblast budoucích maminek
a já mám podezření, že se zakulatí jako míč a až ho někdo
kopne,
odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

Ref.

3. Můj přítel už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje, výměra tři ary,
on ale říká: glycidy jsou pro lidi,
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje

Cmaj7

a on jí bonpari,

C#dim

Dmi7

G7

bon, bon, bon, bon, bon, bon, bon, bon, bon, bon, bonpari.

Ref.

Cmaj7 C#dim Dmi7 G7

... cukrářskou bossa-novu.

Cmaj7 C#dim Dmi7 G7

cukrářskou bossa-novu.

Cmaj7

cukrářskou bosanovu

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnými očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnících,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Čas to vzal

Hop trop

- Emi** **C** **Emi**
1. Nádraží večerní, kde nikdo z lidí úsměv neoplácel,
C **G**
vlak, co jsme jeli s ním, tady končil a zas do města se vracel,
Hmi **Emi**
a my dva |: s bráchou šli jsme dál. :|
2. Nás budil v trávě den, my vídali, jak stromy ráno brečí,
a do plamínků jen mlčíváli spolu stejnou řečí,
je to tak |: dávno a čas to vzal. :|
- G** **Ami** **Emi**
R. Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků,
G **Ami** **C**
postavy shrbený, co při hledání zašlejch okamžiků
Hmi **Emi**
chtěly se |: toulat po hvězdách. :|
3. Písničky vohraný, co zpíval se mnou, opsal z mýho bloku,
mý hlavě děravý napovídal občas nákou sloku,
léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.
- R.
4. Náš vymyšlenej svět byl bez tupců a taky bez chytráků,
šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádným obchoďáku,
třeba jen |: volnost na cestách :|
vonost na cestách...

Černý den

Rolling Stones, Martin Vlado

Dmi

A

1. Na černou barvu chci dnes přetřít celý svět

Dmi

A

Ať všechny barvy kolem temné jsou hned teď

Dmi

C

F

C

Dmi

Na všech tvářích kolem vidím jen veselý smích

Dmi

C

F

C

G

A

Já svůj pohled odvracím a je mi smutno z nich

2. Má duše černá zdá se nebude mít klid
nikomu nerozumím, s nikým nechci být
teď ke mně zlost přichází a ovládá mé já
černá křídla mávají a havran přilétá

3. Nad hlavou se pomalu míhá jeho stín
zavírám oči přece nechci kroužit s ním
sílí vítr, prach se víří a rozmáhá se tma
všechno smete černá bouře a pak utichá

4. Dívám se dlouho tam kde slunce zapadá
v mém srdci se do zlaté barví nálada
volám že zlost už je pryč pak slzy letí ven
láska ve mně ožívá ten tam je černý den

Čůrej

Kašpárek v rohlíku

D G D D G D

1. Čůrej sem a čůrej tam,
čůrej jako velkej pán.
Ve stoje i za běhu,
žlutý srdce do sněhu.
Každej se rád vyčůrá,
zadara i za bůra.

2. Čůrej sem, sem, sem,
čůrej dovnitř, čůrej ven,
řekni mi kam čůrat mám,
já se ti tam vyčůrám.
Ať jsi s partou nebo sám,
čůrej sem a čůrej tam.

R. Ať seš velkej nebo malej,
do sklenice vodu nalej,
ten kdo hodně vody lemtá,
přečůrá i prezidenta.
a když nevíš kudy kam...

3. Čůrej doma, čůrej v metru, (hlavně rychle ještě dneska)
jen nečůrej proti větru! (skvělej výkon všichni tleskaj)
Malí ještě nevinný, (dělej tam čůrej sem)
můžou čůrat do plíny. (na plech pěkně s rámusem).
Ať jsi s partou nebo sám, (co je zas tu v parku vidim lidi)
čůrej sem a čůrej tam. (holky se maj můžou sedět)

R. Ať seš velkej nebo malej,
do sklenice vodu nalej,
ten kdo hodně vody lemtá,
přečůrá i prezidenta.
a když nevíš kudy kam...
čůrej sem a čůrej tam

R. Čůraj Češi, čůraj Němci,
hrozně tupí vytlemenci,
někdy kýbl, někdy deci.
Na dnešek mám dobrej plán.
Čůrat sem a čůrat tam.

Divoké koně

Nohavica Jarek

capo 2

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami**
1. |: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :|
Dmi Ami Dmi Ami D#dim F
vzduch těžký byl a divně voněl tabáke m,
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. |: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :|
|: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :|
3. |: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :|
|: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :|
4. |: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :|
|: milování je divoká píseň večera. :|
5. |: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :|
|: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :|
6. |: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet,
nemyslet na návrat, :|
|: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :|
- Já viděl divoké koně ...

Divokej horskej tymián

Žalman

1. Dál za vozem spolu šlapem,
někdo rád a někdo zmaten,
kdo se vrací, není sám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R. Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R.

Dlouho nejel žádnéj vlak

Hop trop

- D** **Emi**
1. Už dlouho nejel žádnéj vlak,
D **Emi**
já ležel v náspu jenom tak
D **Hmi** **Emi** **A**
pod zpola vyvrácenou tabulí,
D **Emi**
tam nápis dávno sloupal čas,
D **Emi**
kde jsem, to věděl jenom d'as,
D **Hmi** **E7** **A7**
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.
2. Vtom nákej hlas a druhej s ním
byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtil strach, co do mě vjel,
dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: "Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?"
- D**
R. Tak rád já ruku svoji vložil
Hmi **E**
do dlaně, co ke mě vztáh',
D
čert vem, co dávno už jsem prožil,
E7 **A**
zase stojím pevně na nohách.
3. Tak jsem jim teda všechno řek',
jak vydal jsem se hledat flek
a chtěl se domů vrátit jako král,
jak na dráze jsem zprvu dřel
a ztrhanej jel na sever
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.
4. Já rozmejšlel se spoustů dní:
mám chytit si vlak nákladní,
anebo pod něj lepší byl by skok,
vždyť na něm čertví kam bych jel,
ale pod ním nic nevěděl,
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.

R. 2x

Do nebe

Tomáš Klus

1. Haló, pane, Vy s výhledem na celej svět.

Co se stane, když neumím dát odpověď?

Snad se nezlobíte, snad mi to odpustíte.

Vždyť víte, že chci

Ref. Do nebe do nebe do nebe do nebe do nebe

do nebe do nebe do nebe do nebe

do nebe do nebe do nebe do nebe do nebe do nebezpečna.

Do nebe do nebe do nebe do nebe do nebe

do nebe do nebe do nebe do nebe

do nebe do nebe do nebe do nebe do nebe do nebezpečna.

2. Haló Pane, nad střechami paneláků.

Až déšť ustane, až uschnou křídla ptákům,
budu relativně šťastný, budu žádaný a krásný,
budu obdivován v očích půvabných dám, ale sám.
Půjdu

Ref.

3. Haló Pane, vy s šedivými fousy.

Jak poznat nepoznané, jak štěstí nevytrousit?
Jak se nadechnout a zůstat živ a zdrav?
A jestli jít, či plout, to bych taky věděl rád.
Vždyť chci

Ref.

Dobrodružství s bohem Panem

Kubišová Marta

1.

Ami **G**
Je půlnoc nádherná spí i lucerna,
F **E**
tys mě opustil ospalou
Ami **G**
Tu v hloubi zahrady cítím úklady
F **E** **Ami**
s píšťalou někdo sem kráčí.

C **G** **F** **E7**
Hrá náramě krásně a na mě tíha podivná doléhá.

C **G**
Hrá náramě, zná mě nezná mě,
F **E7** **Ami**
něha a hudba až k pláči.

2.

Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok a slušně se uklání.
Jsem rázem ztracená, co to znamená
odháním strach a on praví:

"Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem Bůh
Pan Bůh všech stád vás má, slečno, rád.
Jen Pan je pro vás ten pravý."

3.

A ráno raničko ach má písničko
Pan mi zmizel i s píšťalou.
Od Pana pro pána o vše obrána
ospalou najde mě máti.

Hrál a ve tmě krásně podved mě,
kam jsem to dala oči kam?
Pan pěkný Bůh, já teď nazdařbůh
počítám dal a má dáti.

Dobrú noc, má milá

lidové písně

Ami **Dmi** **Ami** **E** **Ami**
Dobrú noc, má milá do brú noc,
Ami **Dmi** **Ami** **E** **Ami**
nech ti je sám Pánboh na po moc!
 C **G** **C** **Emi** **G7** **C** **E**
|: Do brú noc, do bre spi,
Ami **Dmi** **Ami** **E** **Ami**
nech sa ti snívajú slad ké sny.:|

Dobrú noc, má milá, dobrú noc,
nech je ti sám Pánboh na pomoc!
Dobrú noc, dobre spi,
nechsa ti snívajú o mne sny.

Dům U vycházejícího slunce

Mayer Jaromír

- Ami C D F**
1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
Ami C E
ve štítu znak slunce má,
Ami C D F
je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch
Ami E Ami E
a v němž jsem zkejs' i já.
2. Mé mámě Bůh dal věnem
jen práť a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jen svou bídu měl a chlást,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z nás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen stín a mráz.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.
- 6.=1.

Transpozice do Emi:

Emi G A C

Emi G H

Emi G A C

Emi H Emi H

Fajn džob

Hop Trop

1. Moje briga má jméno "Ariel",
řekl kapitán, když mě zval,
|: prej abych s ním jako lodník jel
a džob, co mi nabíd', bral. :|

2. Von veliký prachy mi sliboval,
čertví, jestli ňáký má,
|: já nevěřil, a tak žvanil dál,
že zejtra už vyplouvá. :|

R. Celej den a celou noc
stožár se pode mnou kejvá,
chceš to znát - klidně pojd',
ať víš taky, jaký to bejvá,
žaludek stoupá vejš a vejš,
na lodi všechno skřípá,
do vočí tak jako mořská sůl
vostrej vítr mě štípá.

3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
že by práci pro vás měl fajn,
|: dejte si říct, to by bral jenom ten,
kdo je blázen a nemá šajn :|, že:

R.

Franky Dlouhán

Nedvědi

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R. Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R.

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R.

Heidi děvčátko z hor

Kamelot

1. Toulal jsem se v létě po kopcích,
Emi Hmi C
bez kompasů a map,
Emi D C D C
spával u oh ňů, jak vandráci,
Emi Hmi C
v noci koukal po hvězdách.
Ami C Emi
Na ten můj život plnej náplastí a stehů,
C Ami Emi Hmi C
sbíral jsem sílu, abych došel ještě dál.

R. Emi Hmi C D
Rá-- no, mě jak víla probudila,
G C D G C
kytku v náručí, v očích žár a vzdor,
Ami Emi
Heidi, děvčátko z hor.

2. Potom šeptem říká: "Pomoz mi,
živou vodu najít mám.
Takže napočítej do osmi,
tolik dnů pak budeš sám."
A já jsem hledal, tam v horách, vodu slepcům,
to abych věděl, že i dobrem dá se žít.

R.

3. Hmm, příběh, jak z pohádky zbyl,
H7 Emi
už jsem jí neviděl,
D G
ale sám sobě slíbil,
H7 C
lidem pomáhej.

R.

Hej Sokoli

Tomasz Padura, Karel „Stuart“ Černín

capo +3

Ami

1. Leť až tam, kde slunce sídlí,

E

napni síly, máchni křídly.

Ami

I když prudký vítr zebe,

E

F

G7

k rásný je svět odsud z nebe.

C

R. Hej, hej, hej, sokoli,

G

G7

E

létáte přes, hory, lesy, pole, doly.

Ami

Zvou, zvou, zvou do výšin,

E

F

G7

bílá mračna už se blíží.

C

Hej, hej, hej, sokoli,

G

G7

E

létáte přes, hory, lesy, pole, doly.

Ami

Zvou, zvou, zvou do výšin,

E

Ami

E

Ami

bílá mračna zvou, zvou, zvou!

2. Vyraž výkřik, drápy trhni,

nepřítele z výšky svrhni.

Uvnitř tebe touha dřímá,

z dálky voní domovina...

R.

3. Ať si kolem bouře sténá!

Sestry, bratři z tvého hejna

po tvém boku vzhůru míří,

pryč od okovů a mříží.

R.

Hejkal

Wabi Daněk

kapo 2

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,

Dmi

Ami

F

E

až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,

Ami

utichá až u potoka pod strání,

Dmi

Ami

E

Ami

jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.

Dmi

Ami

Dmi

Ami

Žhavý rudý oči a drápy krvavý,

F

E

kosti chřestěj' v rytmu kastanět,

Dmi

Ami

Dmi

Ami

strašidelný vytí a skřeky chraplavý,

F

E

Ami

tak to je hejkal, na to vemte jed.

C

F

C

R. U nás hej, hej, hejkal straší v lese,

D7

G

jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,

C

F

C

jeho hej, hej, hejkání se nese,

F

C

F

C

každej se strachy třese, k ohni nesese, se,

F

C

G

C

E

neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,

ten může u nás přespat, až se zastaví,

nevystřčí špičku nosu ze dveří

a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.

Jenom kalný oči a rysy ztrhané,

kalhoty si bude muset prát,

a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,

až koktavě bude povídat, že:

F

C

G

C

R. + neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

Hejno vran

Ryvolové

orig F, tj. capo 3

D **G**
1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
D
hejno vran, hejno vran,
G
je léta pel už dávno vyprodán,
A7 **D**
podzim se hlásí chladem jasných rán,
G
v tom ránu prochází se sám a sám,
A7 **D**
kdo městu dávno sbohem dal.

D **F#7**
R. A tak se touláš trávou spálenou,
Hmi
nevíš, jak rozloučit se s létem,
G
díváš se na krajinu vzdálenou,
A7 **D**
kterés' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R. 2x

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G **A** **D**

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

G **A** **D**

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

D

R. Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

G **A** **D**

od rána po celý den zpívat si jen,

A **D** **G** **A** **D**

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,

ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R.

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,

s nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R.

E **A** **H** **E**

pam pam pam ...

Ho ho Watanay

Žalman

D **C** **D**
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
R. Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky, (perleti)
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá. (usíná)

R.

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R.

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R. 2x

Hruška

Čechomor

D **A** **D** **G** **A**
Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená

D **G** **A** **D** **A** **D**
|: Pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá :|

Proč má milá dnes pásете z večera do rána
|: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma :|

O já pojedu daleko přes vody hluboké
|: Kéž bych byl nikdy nepoznal panny černooké :|

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R. Ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R. Ahoj, páru tam hod', ...
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R. Ahoj, páru tam hod', ... + jo-ho- ho.

Chválím tě, Země má

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

D **G**
Chválím tě, země má, (chválím tě, země má)

D **A**
tvůj žár i mráz, (tvůj žár i mráz)

D **G**
tvá tráva zelená (tvá tráva zelená)

D **A** **D**
dál vábí nás. (dál vábí nás)

Máš závoj z oblaků (máš závoj z oblaků)
bílých, jak sníh (bílých, jak sníh)
hvězdo má, bárko zázraků (hvězdo má, bárko zázraků)
na nebesích. (na nebesích)

G **D**
R. Ať před mou planetou

G **A**
hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám, dej ptákům pít,
prosím svou přízeň dej i nám, dej mír a klid.

Dej vláhu rostlinám (chválím tě, země má)
dej ptákům pít, (tvůj žár i mráz)
svou přízeň dej i nám, (tvá tráva zelená)
dej mír a klid. (dál vábí nás)

(Máš závoj z oblaků) (bílých, jak sníh)
(má bárko zázraků) (na nebesích.)

R. Ať před mou (ať před mou) planetou (planetou)
hvězdný prach (hvězdný prach) zametou.

Dej vláhu rostlinám, (dej vláhu rostlinám)
dej ptákům pít, (dej ptákům pít)
prosím svou přízeň dej i nám, (svou přízeň dej i nám)
dej mír a klid. (dej mír a klid)

D **G** **D** **A** **D**
svou přízeň dej i nám, dej mír a klid.

Chvíle

Hop trop

- Emi** **Hmi**
1. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
Ami **Hmi** **Emi**
chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',
Hmi
toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
Ami **Hmi** **Emi**
a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.
2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
slunce, když do korun stromů začlo se drát,
stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.
- A** **Emi**
R. Ty rána s vůní borový smůly
A **Emi**
měly by zůstat navždycky v nás,
C **Hmi**
ty rána s vůní sekaný trávy
C **Hmi** **Emi**
a ohně, co právě pomalu zhas'.
3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
jak je to nádherný, léto před sebou mít,
spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj'
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

4=1.

R.

Igelit

Jan Nedvěd

- D** **A**
1. Ukrytý v stínu lesa, igelit,
G **D**
to kdyby přišel k ránu déšť.
Pod hlavou boty, nůž,
A **D**
tátovu bundu šitou z maskáčů.
A
K ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj
G **D**
Hele, lidi svítá,
pak větvičky si nalámou
A **D**
na oheň aby uvařili čaj.
- D** **Hm** **A** **D** **G** **D**
R. A všichni se znaj, znaj, znaj a blázněj a zpívaj,
Hm **A** **D** **G** **D**
a po cestách dál, dál, dál hledaj normální svět.
2. Ukrytý v stínu lesa k večeru
znavený nohy skládaj,
kytara zpívá o tom,
jak dřív bylo líp,
ten, kdo neví, nepochopí,
nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život
ti uplyne jako od ohýnků dým.
- R.
- D** **A**
Ukrytý v stínu lesa, igelit,
G **D**
to kdyby přišel k ránu déšť...

Jarní tání

Brontosauři

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

R. Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
|: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :|

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj zkazit život nám.

R.

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.

R. + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Jdem zpátky do lesů

Žalman

Ami7 **D** **G C G**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D** **G G7**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka a zlatá, kdypak já tě dostanu?

G **Emi**
R. Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C7 **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
z ráje nablýskaných plesů,
Ami7 C7 **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R.

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R.

Jedeme za sluncem

Roháči z Lokte

E **G#** **A** **E**
1. Naši paní domácí, tu může trefit šlak,
H7 **E**
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,
E **G#**
až se jí ty nakynutý buchty připečou,
A **E** **H7** **E**
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou:

E **G#**
R. Jedeme za sluncem a holky mávaj',
A **E** **H7**
jedeme za sluncem o kousek blíž,
E **E7** **A**
je deme za sluncem, no to je nával,
H7 **E**
kdo umí, pozdraví, třeba "těpic!"

2. Od pondělka do soboty neumí se smát
průvodčí, co léta říká: "Nemám trampy rád,"
když to kluci rozbalí a spustí kontrabas,
zapomene štípat lístky, chytá druhěj hlas.

R.

3. Obloha se zamračila, možná bude lejt,
nejsme přece z marcipánu ani žádnéj prejt,
známe pana hospodskýho, co je hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme a začínáme hrát.

H7 **E**
R. + nebo "ahoj!"

Jen tak dál - Světýlka

Vojta Kidřák Tomáško

- D** **D/C#** **D/H** **A** **D**
1. Světýlka svíček a jedno jediný přání:
G **D** **A** **D** **A** **D**
jen tak dál, jen tak dál,
D/C# **D/H** **A** **D**
v pokoře písnička najednou hlavu nám sklání,
G **D** **A** **D** **A** **D**
jen tak dál, jen tak dál,
A **D**
ještě v nás zůstala víra a cit,
G **D** **A**
ještě se umíme za ruce vzít,
D **A** **D**
nezasnou světýlka, když prostě nebudem chtít,
G **D** **A** **D** **A** **D**
jen tak dál, jen tak dál,
G **D** **A** **D** **A** **D**
jen tak dál, jen tak dál.
2. Vítr nám pohladil vlajku, a jak by chtěl říct:
jen tak dál, jen tak dál,
nevadí, málo je spánku, však zpívá se víc,
jen tak dál, jen tak dál,
s drátěnou košilí pěšáci jdou,
co letadlem do ráje nedolétnou,
řeknou si "ahoj" a určitě dají si tón,
jen tak dál, jen tak dál,
jen tak dál, jen tak dál.
3. Kdo bez řeči nabídnul celtu, když začalo lejt,
jen tak dál, jen tak dál,
ten lásku sel po lidech, a na to netřeba glejt,
jen tak dál, jen tak dál,
za Terezou do města bez okenic
vydal se Toulavej, co zbejvá víc,
tak, jak tu sedíme, zkusíme potichu říct:
jen tak dál, jen tak dál,
jen tak dál, jen tak dál ...

Jennifer Lady

Nedvědi

takt 3/4

- G**
1. Drobně mží a do noci zvon
C **G**
z majáků lodí zavolal vstříct
D
útesy skal ostrých jak nůž už proplouvá,
G
Jennifer Lady tak malá jak stín
C **G**
má na boku ránu a v plachtoví klín,
Emi **D** **G**
to z pitomý války muži se vrací domů k nám.
2. Kolik jich šlo a vrací se půl,
to bude pláče a po dlaních sůl,
a bez tátů synů a bez věna dcer, bože co bude dál
přestane svítat až do hrobu dáš,
všechn ten smutek má Irská zem,
co platný jsou květy a všechna ta sláva bože co bude dál
3. V srdci úzkost na duši vzdor,
myšlenky letí jak potoky z hor
dokud nám budou poroučet blázni, kde bude svět
svobodo drahá kolik to stojíš,
kolik nás zemře ve válkách jejich,
až jednou ráno snad vyjdeš jak slunce v jedinej den.
- 4.=1.

Jessie James

Am. lidová

D **G** **D**
1. Jessie James chlapík byl hodně lidí vodpravil,
A7
vlaky přepadával rád,
D **G** **D**
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
A7 **D**
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

G **D**
R. Jó Jessie ženu svou tady nechal ubohou
A7
a tři děcka říkám vám,
D **G** **D**
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
A7 **D**
já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák,
Jessie sám se svým bráchou akorát.

R.
3. Jedenkrát Jessie James sedí doma za stolem,
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách přiblíží se jako vrah
a on vám Jessie Jamese odpraví.

R.

Ještě jedno kafe

Druhá tráva

1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

R. Ještě jedno kafe bych si dal,
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R.

3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R.

Junácká hymna

F.S. Procházka, K. Kovařovic

D **G** **D**
Junáci vzhůru, volá den,
 Hm **G** **A**
luh květem kývá, orosen,
sluníčko blankytem pílí,
 Em **F#mi** **A**
před námi pouť vede k cí li.

D **G** **D**
Junáci vzhůru volá den,
G **D** **G** **A** **D**
junáci vzhůru volá den.

Junáci, vzhůru, volá den!
Buď připraven buď připraven!
V obraně dobra a krásy,
dožiješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den!
Buď připraven, buď připraven!

Kejklíři

Nohavica Jarek

Ami **Emi** **Ami** **Emi**
1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,
Ami **Emi** **Ami** **Emi**
v obitém talíři vaří vítr ke snídani,
C **G**
s cvičenou opičkou na rameni,
Ami **Dmi** **G** **C** **E7**
životem malinko unaveni,
Ami **Emi** **Ami** **Emi**
potulní kejklíři jdou bílou plání.

2. V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.

Ami **Emi** **Ami** **Emi**
R. Kejklíři, kejklíři jdou.

3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

4. Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

R.
... kejklíři, kejklíři jdou.

Kláda

Hop Trop

Dmi

1. Celý roky prachy jsem si skládal,

F C Dmi

nikdy svýho floka nepropil,

Dmi

vod lopaty měl vohnutý záda,

F C Dmi

paty od baráku jsem neodlepil,

C Dmi

nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

F C Dmi

tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,

brácha řek' mi, že by se mnou šel,

tak jsem háky, lana, klíny koupil,

a sekýru jsme svoji každě doma měl,

a plány veliký, jak fajn budem se mít,

nikdo z nás pro holku nebrečel.

A# F Gmi A Dmi

R. Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

A# F Gmi A

S tou si, bráško, netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,

není těžký, vždyť jsme fikaný,

ten rok bylo jaro ale skoupý,

a teď jsme na dně my i vory svázaný,

a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,

jen kus práce nedodělaný.

R.

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R. O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami **Dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

- R. Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R. O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě..

Kozel

Jaromír Nohavica

- G** **C**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D **G**
velice si s ním rozuměl,
C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D **G**
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krajina posedlá tmou

Suchý + Šlitr

- G C G C G**
1. Krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou,
C G C G
vzpomínky do sedla zvou, vzpomínky do sedla zvou,
D
nutí mě vrátit se tam, nutí mě vrátit se tam,
kde budu navěky sám, kde budu navěky sám,
D7 G H7 Emi
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,
C C#dim G C G
namísto lásky nás dvou, namísto lásky nás dvou,
D7 G C G
krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou.
2. Když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál,
s tebou jsem naposled stál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, i když jsi čekala víc,
přijel jsem tenkrát ti říct, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál, a pak jsem zase jel dál,
když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál.
3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád,
proč jsem měl touhu se smát, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi: Joe, když cestou řekli mi: Joe,
ta nikdy nebude tvou, ta nikdy nebude tvou,
že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, jedno však musím se ptát,
proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád?

Krajina větrných mlýnů

Kamelot

Ami F7maj G Emi7 Ami F7maj G Emi
1. Ahoj Pegi, jak dlouho jsem tě neviděl,
Ami F7maj G Emi7 Ami F7maj G Emi
tají ledy, vítr by novou trávu sel,
Dmi A+ F G
uvidím někdy úsměv tvůj
C E7
a uslyším smích, co slyším jak dřív.

2. Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakkak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

F G C
R. Je opuštěná krajina větrných mlýnů
F G C C7
a nalezená je pravda, co jsem ti říkal.
F G C A7
Je zahalená do staré pavučiny slibů,
Dmi7 G F
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

3. Buď tedy zdráv, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději,
takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

R. Je opuštěná krajina ...

Letokruhy

Ryvolové

Emi C#dim H7
1. Svět je plnej dobrejch kamarádů
Emi C H7
neznám zemi, kde by nebyl tramp
Emi C#dim H7
od Viktoriinejch vodopádů
Emi
přes Island do Argentinskejch pamp
E7 Ami
Do světa když kamarádi míří
D G H7
mají v očích touhu prokletou
Emi C#dim H7
dálka jejich bolest neusmíří
E
nosí v sobě kletbu staletou

E
R. Jak letokruhy na kanadskejch sosnách
H7
sedí kolem ohňů večerních
mají psáno na omšelejch krosnách
E
jedni z mála jedni z posledních
Že svět je místo kde se lidi sejdou
H7
to nemusí jim nikdo vyprávět
ke každému ohni se vždy vejdou
E C#dim C H7
pro trampa je malej celej svět

2. Viděl jsem plát ohně pod ledovcem
z celýho světa byl kolem kruh
ať je člověk zvěří nebo lovcem
kolem ohně najde letokruh
dálka určí cenu rodnejch strání
jednou každej oheň dohoří
léta naplní čas mužnejch zrání
trampský ohně zase zahoří

R.

Lízátko

Ivan Mládek

D H7 E7 A7 D Dmaj7

Lízátko, já našel na zemi lízátko,

Hmi Fdim Emi H7

někdo ho olízal drobátko

Emi A7 D D#dim Emi A7

a já se na něj nezlobím (nejsem žádná fajnovka).

D H7 E7 A7 D Dmaj7

To lízátko, lízal kluk, či malé robátko,

Hmi Fdim Emi

případné bacily v tom suchu a zimě

E7 A7 A#7 A7

uhynuly zakrátko (dobře jim tak).

D Ami7

Nejlepší cukrátko je totiž lízátko,

D D7

starého chlapa zanesl do doby,

G H7 Emi

kdy byl ještě malé holátko.

A7

(mám dneska, z pekla štěstí)

D H7 E7 A7 D Dmaj7

Lízátko, já našel na zemi lízátko,

Hmi Fdim Emi H7

pán za mnou má mě za prasátko

Emi A7 D G D

a já se na něj nezlobím.

Louisiana

Hop Trop

Emi

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G

D

Emi

a na šífu křížit svět ho neleká,
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G

D

Emi

ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi

G

D

G

D

G

D

A

Emi

R. Louisia na, Louisia na zná už dálky modravý,

G D

G D

G

D

bí lá Louisia na, jako víra pevná loď,

Emi

Hmi

Emi

podepiš a s náma pojd', taky hned si z bečky nahní na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,

když to musí bejt, i do vohně ji dá,

proti nám je pracháč i kostelní myš,

nám stačí dejchat volně akorát.

R.

3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,

dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,

zas bude Černej Jack smát se nad mořem,

co je hrobem jeho obětí.

R.

Maja

Nightwork

Emi D C H

Maja, Maja, Maja, Maja...
(stále dokola)

Emi D

1. Učení páni zkušení,

C H

já bych Vám rád teď podotknul.

Emi D

Nikdo z Vás nemá tušení,

C H

že v dálce stojí malý úl.

Emi D

R. Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,

C H

malá uličnice včelka Mája.

Emi D

Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,

C H

naše kamarádka včelka Mája...

2. Učení páni zkušení

já bych Vám rád teď podotknul.

Nikdo z Vás nemá tušení,

že v dálce stojí malý úl.

R. Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,

malá uličnice včelka Mája

Z něj každé ráno vylétává Mája,

naše kamarádka včelka Má...ja ja ja ja.

Maja, Maja, Maja, Maja...

Mezi horami

Čechomor

Emi

1. |:Mezi horami
lipka zelená:|

G

|:Zabili Janka

D **Emi**

Janíčka, Janka

D **Emi**

miesto jeleňa:|

2. Keď ho zabili
zamordovali
Na jeho hrobě
Na jeho hrobě
Kříž postavili

3. Ej, křížu, křížu
ukřížovaný
Zde leží Janík
Janíček, Janík
Zamordovaný

4. Tu šla Anička
Plakat Janíčka
Hned' na hrob padla
A viac nevstala
Dobrá Anička

Mlýny

Spirituál kvintet

G

R. |: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,

C

G

slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,

H7

Emi

já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,

G

D

C

G

otáčí, otáčí, otáčí. :|

G

C

G

1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,

C7

G

melou bez výhod a melou stejně všem,

C

G

melou doleva a melou doprava,

A

D

melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,

G

C

G

melou otrokáře, melou otroky,

C

G

melou na minuty, na hodiny, na roky,

H7

Emi

C

melou pomalu a jistě, ale melou včas,

G

D7

G

já už slyším jejich hlas.

R.

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,

pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,

to mi věřte, uměl bych dobře mlít,

já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,

ty mlýny čekají někde za námi,

až zdola zazní naše volání,

až zazní jeden lidský hlas:

no tak už melte, je čas!

R. 2x

Morituri te salutant

Kryl Karel

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
C F G7 C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G C E
a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Ami G Emi Ami
a pířka touhy z křidel Pegasů.
F G7 C E
A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Ami G Emi Ami
a pířka touhy z křidel Pegasů.
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol
|: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol. :|

G

- Ref. Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Ami
počkejte chvíli, mé oči uviděly,
G7
tu strašně dávno vteřinu zapomění,
Ami G7
seržante, mávno a budem zasvěceni,
C E
morituri te salutant, morituri te salutant.

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí
|: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :|
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
|: rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :|

Ref.

My tři králové

Koleda

- D** **Em** **A7** **D** **G** **Em** **A7** **D**
1. My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám.
 2. Štestí, zdraví, dlouhá léta, my jsme k vám přišli z daleka.
 3. Z daleka je cesta naše, do Betléma mysl naše.
 4. Nám třem se hvězda zjevila, která jak živa nebyla.
 5. Jak jsme tu hvězdu viděli, hned jsme si koně osedlali.
 6. Co ty, černej, stojíš vzadu, vystrkuješ na nás bradu?
 7. Hrdě se k tomu hned přiznám, že já jsem mouřenínský král.
 8. A já černej vystupuju a Nový rok vám vinšuju.
 9. A my taky vystupujem a Nový rok vám vinšujem!

Na vrch Lopeníka

Tomáš Kočko

Dm

Na vrch Lopeníka klášter stavjajů,
C **F** **A7** **Dm**
klášter stavjajů, klášter stavjajů.
Mramorové okna do ňho dávajů,
do ňho dávajů, do ňho dávajů.

Mramorové okna, dúbové rámy,
dúbové rámy, dúbové rámy.
Povedalo dívča, že pojde s námi,
že pojde s námi, že pojde s námi.

Dívča povedalo - mamka mě dala,
mamka mě dala, mamka mě dala.
Že je eště mladá aby robila,
aby robila, aby robila.

Na vrch Lopeníka, veža vysoká,
veža vysoká, veža vysoká.
Přeletěla přes ňu huska divoká,
huska divoká, huska divoká

Nebyla to huska, boly hůsata,
boly hůsata, boly hůsata.
Sú pod Lopeníkem švarné děvčata,
švarné děvčata, švarné děvčata.

Na vrch Lopeníka klášter stavjajů,
klášter stavjajů, klášter stavjajů.
Mramorové okna do ňho dávajů,
do ňho dávajů, do ňho dávajů.

Na zídce staré kašny

Nohavica Jarek

intro.

G Emi C D G D G C G D G

1. Na zídce staré kašny, sedě vedle tebe,
G Emi C D G C H7
vytáh' jsem koláč z brašny, připadal si jako Mikuláš,
Emi G C
andílci prostopášní popadali z nebe,
G C D G
jaký jsem frajer strašný a co na mně máš.

R. D G C G D G
Stříbrný pětihalíř hozený do vody se utopil,
D G C G D G
zázraky se dály, neboť důvod i čas na to byl.

2. Koláč jsme napůl snědli, zbytky dali rybám,
noc byla černý rendlík, pihovatá po kometách,
kočky na půdách předly, Jupiter se hýbal
a hvězdy bíle bledly jak na počátku světa.

intro.

3. Barokní varhaníky dávno zmohlo spaní,
odešli do putyky na guláš a taky na pár piv,
a pak za zvuků harmoniky zpívali nám do svítání
o lásce za gotiky a taky ještě dřív.

R.

4. Slyšíš? To někdo zve nás k cestám po planetách,
Petr a Magdaléna, láska z roku sedmnáctset devadesát,
nezměnila se scéna na divadle světa,
chyť se mě za ramena, půjdeme lítat pod nebesa.

intro.

Narodil se Kristus Pán

Česká koleda

- C G C D7 G C G D7 G G7**
1. Naro dil se Kristus Pán, veselme se ,
C G7 C G C F C G7 C
z růže kvítek vykvet nám, ra dujme se.
C G C F G C G C F G7 C
Z živo ta či stého, z rodu královské ho,
C7 F C F C G C
nám, nám, na ro dil se.
2. Jenž prorokován jest, veselme se,
ten na svět poslán jest, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského, nám, nám, narodil se.
3. Člověčenství naše, veselme se,
ráčil vzíti na se, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského, nám, nám, narodil se.
4. Goliáš obloupen, veselme se,
člověk jest vykoupen, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského, nám, nám, narodil se.

Nesem vám noviny

Česká koleda

D G D G D A D

1. Nesem vám noviny poslouchejte,

G D G D A D

z betlémské krajiny, pozor dejte.

D A7 D A7 D

|: Slyšte je pilně a neomylně :| rozjímej te.

2. K němuž to andělé z nebe přišli,

i také pastýři jsou se sešli.

|: Jeho vítali, jeho chválili :|, dary nesli.

3. Andělé v oblacích prozpěvují,

narození Páně ohlašují,

|: že jest narozen, v jeslích položen :|, oznamují.

Omnia vincit Amor

Klíč

F C Dmi Ami A# C Dmi F C Dmi Ami A# C Dmi

Dmi C Dmi
1. Šel po cestný kol hospodských zdí,
F C F
přisedl k nám a lokálem zní
Gmi Dmi C
pozdrav jak svaté přikázání:
Dmi C Dmi
omnia vincit Amor.

2. "Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor."

F C Dmi
R. Zlaťák pálí, nesleví nic,
F C F
šťěstí v lásce znamená víc,
Gmi F C A7
všechny pány ať vezme ďas!
Dmi C Dmi
Omnia vincit Amor.

3. "Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor."

R.

5. "Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý:"Pochopíš sám
omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska."

R.

6. "Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ..."

Ostravo

Jaromír Nohavica

Ami **E7**

Ostravo Ostravo
město mezi městy

Ami **E7**

hořké moje štěstí

Ami **E7**

Ostravo Ostravo

Ami

černá hvězdo nad hlavou

G

Pámbů rozdál

C

jiným městům všecku krásu

Dmi

parníky na řekách

E7

a dámy všité do atlasu

Ami **E7**

Ostravo srdce rudé

Ami

zpečetěný osude

Ostravo Ostravo

kde jsem oči nechal

když jsem k tobě spěchal

Ostravo Ostravo

černá hvězdo nad hlavou

Ať mě moje nohy

nesly kam mě nesly

ptáci na obloze

jenom jednu cestu kreslí

Ostravo, srdce rudé

zpečetěný osude

Panenko

Poutníci

G D G D A D

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
D G D G
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
D A
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
G D G D
ani pouťovou panenku nezanechal.
A D

R. Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
D G D A G D A
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
G D G D A D

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R.

Pár minut

COP

1. Tvých pár minut si připíchnout jak kytku na kabát,
mávnout křídly a plný kapsy tvojí lásky mít.

2. To bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
probudit den a vyprávět mu sen, a potom |: jen mu říct :|

R. Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát,
mávnou křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

3. Tunelem snů, tak krátkým i tak dlouhým, teď běžím sám,
až přijdu k vám, minut pár svých dní |: jen mi dej, :| hej.

R.

3. Jó, to bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
zatřást dnem a sebrat spadlej čas, co |: není zlej, :| hej.

R. 3x

... mávnou křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

Pásli ovce valaši

Moravská koleda

- C** **G7 C** **G7 C**
1. Pásli ovce Vala ši, pri betlémskom sala ši.
C **G7 C** **G7 C**
hajdom hajdom tydlidom, hajdom hajdom tydlidom.
2. Anděl se jim ukázal, do Betléma jít kázal. hajdom...
3. Jděte, jděte, pospěšte, Ježíška tam najdete. hajdom...
4. On tam leží v jesličkách, zavinutý v pleničkách. hajdom...
5. Maria ho kolébá, svatý Josef mu zpívá. hajdom...

Píseň Durinova lidu

Jim Čert

Hmi A Hmi Hmi

intro. Óóóó óóó

Hmi A Hmi
Dřív nežli vzejde světlo dne, přes horstvo jež se v mlze pne,
jdem do hlubin, kde vládne stín, pro svoje zlato ztracené.
Znal naše kouzla zemský klín, když náš rod v třesku kovadlin,
kul klenoty a temnoty zaháněl v slujích, kde spal stín.
A mnohý Elf či dávný král měl od nás meč, co zářně vzplál,
když náš um těm vladařům do jílců oheň včaroval.
Dali jsme stříbru hvězdný třpyt, korunám zlatým slunce svit,
tu krásu krás a skvělý jas jsme předli z drátku jako nit.
Dřív nežli vzejde světlo dne, přes horstvo jež se v mlze pne,
jdem do hlubin, kde vládne stín, pro svoje zlato kouzelné. 2x
A co jsme měli pohárů a zlaté harfy postaru,
jenže náš zpěv, člověk či Elf, neslyšel nikdy ani hru.
Sosny se s nářkem prohnuly, zlé vichry nocí vanuly,
les rázem vzplál a plápolal, tak jako tisíc fakulí.
Zvon v údolí bil na poplach a lidem zbělil tváře strach,
když dračí spár víc nežli žár, jim pohřbil město v sutinách.
Dýmala hora pod lunou v tu chvíli pro nás osudnou,
každý se bál než drak ho zklál, pod svými drápy pod horou.
Dřív nežli vyjde slunce svit, přes chmurný mlžný horstký štít,
jdem do hlubin, kde vládne stín, mu harfy své i zlato vzít. 2x

Píseň na rozloučenou

Radim Reimer st.

Orig. 4/4 takt Auld Lang Syne, G

E **H**
1. Než budem muset odejít
E **A**
chcem vidět ohně jas
E **H**
a naděj v koutku srdce mít
A **E**
že sejdeme se zas.

Ref. To není nic než loučení
nám nezbývá než jít
a lítost už nic nezmění
budeme o všem snít.

2. Naposled oheň zaplane
a ozáří nám tvář
vzpomínkou pro nás zůstane
jen jeho jisker zář.

Ref.

3. Až po letech se sejdeme
budem se všemu smát
až k ohni zas usedneme
snad nebudem se znát.
A vše co bylo bude sen
že měli jsme proč žít
a v rytmu tom "Buď připraven"
nám bude srdce bít.
Hmm...

Pod dubem, za dubem

písničky z pohádek

z pohádky Lotrando a Zubejda

Ami

R. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,

E

Ami G7

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: "Ruce vzhůru" a hned máme peněz fůru,

G

C E

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

R. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,

sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,

co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

R. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,

tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Pověste ho vejš

Michal Tučný

kapo

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád a že se uměl smát i vám.

R. Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddá lí,
do mých snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

R.

4. = 1.

5. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

6. = 1.

7. = 1.

Proklatej vůz

Greenhorns

C G Ami F Emi G
1. Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,
C F C G C F C G
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
C G C F C
a tak zpívej o Santa Cr uz .

F C
R. Polykej whisky a zvířenej prach,
G C
nesmí nás porazit strach,
F C
až přejedem támhleten pískovej plát,
D7 G C
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec:. Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav.
Zalez do vozu, ženo.

2. Jen tři bytelný kola...

Rec:. Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!
Proboha, synku, to není nočníček, to je soudek s prachem!

3. Už jen dvě bytelný kola...

Rec:. Synu, synu, vždyť jedeme jak s hnojem!
Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!

4. Už jen jediný kolo...

Rec:. Georgi, když já se strašně bojím indiánů!
Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!

5. Už ani jediný kolo nemá náš bytelný vůz
tak ještě pár dlouhejch mil
zbejvá nám, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R. Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach, (Indiání!)
až přejedem (u u u u u u u) támhleten pískovej plát,
(jsem zraněnej, jsem střelenej)
tam nemusíš se, už rudochů bát.
(Jéžišmarjá, vždyť já už nemám žádný kolečka)
(Já mám o kolečko míň)

Psáno na březové kůře

Kamelot

Hmi G D A

Intro.

Hmi G D A Hmi G D A

1. Čpěl zas kouř a prsty mě zábly přes palečnice,

Hmi G D A Hmi G D A

na jazyku souš mě trápila žízní až do vesnice,

Emi7

na bundě fleky starý několik let

Emi

A

a po kapsách tabák od cigaret, co už nekouřím.

D

Hmi

R. Zas píšu na kůru březovou tvůj monogram

Emi7

A4 A

a nevím, že jiný jméno máš.

D

Hmi

Emi

Zas cítím to chvění na nohou, ze sáčku sirky lovím

A4 A

a ty oheň rozdýcháš.

Gmaj7

Jako dřív se ptej, když nejsi se mnou u skal,

Hmi G D A

kde to znáš.

2. Pak do hospody mě vyhostil mráz, to přituhlo víc
a v dálce body, přejezd a trať kamsi do Rapotic,
zas držím ti židli tam u věšáků
a na pivo jdou strejcové od vlaku, tak už pospíchej.

R. Zas píšu na kůru březovou ...

G D A Hmi G D A D4

Ptáčata

Nedvědi

G

1. Na kolejích stála, za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,

C

G

s kytarou na zádech, strun už jen pět,

D7

G

hezký oči uplakaný.

G

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví, co dál.

C

G

Vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,

D7

G

za týden jsem u trati stál.

C

G

R. Víš, holky těžší to maj,

Ami C

G

víš, holky těžší to maj.

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát,
o potocích, trávě a o znameních,
co lidi uměj ze zloby dát.

R.

4. Na kolejích stála, za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
hezký oči uplakaný.

Půjdem spolu do Betléma

Česká koleda

D

1. Půjdem spolu do Betléma, dudaj, dudaj, dudaj dá!

A7

D

A7

D

Ježíšku, panáčku, já tě budu kolébati,

A7

D

A7

D

Ježíšku, panáčku, já tě budu kolébat.

2. Začni, Kubo, na ty dudy: dudaj, dudaj, dudaj dá! Ježíšku...

3. A ty Janku, na píšťalku, dudli, tudli, dudli dá! Ježíšku...

4. A ty, Mikši, na housličky: hudli, tydli, hudli dá! Ježíšku...

5. A ty Vávro, na tu basu: rum, rum, rum, rum, ruma dá!

Ježíšku...

Půlnoční

Václav Neckář, Umakart

D **G A**
Jedu domů po trati, jedu přes kopce,
D **G A**
za okny padá, padá sníh, budou Vánoce,
D **G A**
chmury, trable, starosti, nechal jsem ve městě,
D **G A**
už slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele,
D **Hmi G A**
aleluja, alelu - ja.

D **G A**
Ježíš na kříži ztrápený občas se usměje,
D **G A**
na ty, co v zázrak uvěří, na ty co zpívají,
D **Hmi G**
aleluja, alelu ja.

D A **Hmi G** **D A** **C**
R. Beránku náš na nebesích, stůj při nás, až přijde tma,
D **Hmi G A**
aleluja, alelu - ja.

D **G A**
Stojím v prázdném kostele, hvězdy nade mnou,
D **G A**
z kříže zbyl jenom stín, ale přesto slyším,
D **Hmi G**
aleluja, alelu ja.

D A **Hmi G** **D A** **C G**
R. Beránku náš na nebesích, stůj při nás, až přijde tma,
D A **Hmi G** **D A** **C G**
Beránku náš na nebesích, neopouštěj nás, až začnem se bát, bát

D **Hmi G A**
Aleluja, alelu - ja,
aleluja, alelu - ja,
aleluja...

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

- 1.** Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.
- R.** Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotón ní blues
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.
- 2.** Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.
- R.** + nohama stíráš rosu na kolejích.

Rychle, bratři, rychle vstávejme

Česká koleda

F **C** **F** **C** **F**
1. Rychle, bratři, rychle vstávejme,

C **F** **C** **F**
do Betléma honem chvátejme,

F **C** **F** **C**
dary s sebo u vezměme a Ježíška pozdravme,

F **C** **F** **C** **F**
takto jemu zvučně zahrajme:

F **C** **F** **C** **F** **C** **F**
|: dudlaj, dudlaj, dudlajdá :| takto jemu zvučně zahrajme.

2. Vítáme Tě, Ježíšku malý,
pěkné my Ti neseme dary
dary Tobě dáváme, které sami jen máme,
k tomu Tobě zvučně zahráme:

|: dudlaj, dudlaj, dudlajdá :| k tomu Tobě zvučně zahráme.

Sáro

Traband

Ami Emi F C
R. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
F C F G
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F C F G
mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět.

Ami Emi F C
1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
F C F G
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
Ami Emi F C
Z prohraných válek se vojska domů vrací
F C F G
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R. Sáro, Sáro...

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

R. Sáro, Sáro... **změna melodie**

3. Královnin šašek s pusou od povidel **melodie zpět**
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté **změna melodie**
už objevili jistě proti povinnosti lék

R. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
TI CHYBÍ abys mojí duši mohla rozumět

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit **melodie zpět**
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já, potulný kejklíč, co svázali mu ruce, **změna melodie**
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

R. Sáro, Sáro, pomalu a líně
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
a v poledne už možná bude jiný svět
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro
F Dmi Cmaj7
andělé k nám přišli na oběd

Severní vítr

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

- C** **Ami**
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
F **C**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Ami **F**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
G7 **C**
a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.
- C** **C7** **F**
R. Severní vítr je krutý,
C **G7**
počítej, láska má, s tím,
C **C7** **F**
k nohám Ti dám zlaté pruty
C **G7** **C**
nebo se vůbec nevrátím.
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.
- R. + k nohám Ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Ami **Emi** **H7** **Emi** **Ami** **Emi** **H7** **Emi**
Lalalalalálala lalalalalálála

Emi **H7** **Emi**
2. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
H7 **Emi**
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
H7 **Emi**
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
H7 **Emi** **E7**
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami **Emi**
R. Žízeň je veliká, život mi utíká,
H7 **Emi** **E7**
nechte mě příjemně snít,
Ami **Emi**
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
H7 **Emi**
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má plotky rád, já si dám sklenici vína.

R.

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R.

Ami **Emi** **H7** **Emi** **Ami** **Emi** **H7** **Emi**
Lalalalalálala lalalalalálála

Stánky

Jan Nedvěd

D **G**
1. U stánků na levnou krásu,
D **Gmi**
postávají a smějou se času,
D **A7** **D**
s cigaretou a s holčkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G **A**
R. Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
D **Gmi**
tak málo je, málo je lásky
D **A7** **D**
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu postávají
a ze slov a hlasů
poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

R.

R.

místo Gmi lze hrát G

Ta naše (skautská)

Voxel

G H7 C

Intro. Chuu chuu chuu chu u.. 2x

G H7 C G H7 C

1. Večer jen s kejtrou u ohně, to je přesně něco pro mě.

G H7 C

Ale je to ještě větší sranda, když se Obrok sejde celá banda,
lidí, co jsou na tom podobně.

G H7 C G H7 C

2. Náš život má jen jeden směr a to spousta přátel, zábavy a her.

G H7 C

Jsme lidi co na plno do všeho jdou, vždy v souladu s přírodou,
žijem čestně, hrajem vždycky fér.

Ami C

bridge. Díky nechci drogu ani chlást.

Ami C D

Radši knížku, dobrej skutek, nebo třídít plast.

G H7 C

R. Chuu chuu chuu chu u.. Život je boží, když jsi skaut.

G H7 C

Chuu chuu chuu chu u.. Skaut nikdy není out.

G H7 C

Chuu chuu chuu chu u.. Už nemusíš sedět v koutě,
všichni zvou tě na každou párty, na každéj raut.

3. Jsme spolek bláznů různý povahy, co zbožňujou zdolávat nástrahy.
A máme ty nejhezčí holky, co rozeznaj káně od poštolky
a maj bobříky odvahy.

4. S šátkem kolem krku jdem, hrdě každým novým dnem.

Cestou poznáváme luční kvítka, sprostě mluvit uslyšíš nás jenom
zřídka
snažíme si jít příkladem.

bridge. Díky nechci drogu ani chlást.

Radši knížku, dobrej skutek, nebo třídít plast.

Kdo nějakou z našich zásad poruší
dá si dobrovolně hned pět dřepů, ať se poučí.

R. 2x

Tajný výpravy

Kamelot

C Ami F C G

C **Ami**
1. Zas mě chytá toulavá, tak honem z města ven,
F **Fmi** **C**
ještě lístek za půl bůra a cvalem na perón,
Ami
výpravčí to mávnul, jen pár stanic pojedem,
F **Dmi** **G**
kde podél trati cinká signální telefon.

F **Cmaj7**
R. Půjdeme tam na tajný výpravy,
Dmi **Cmaj7** **A7**
jen s dekou pod paží a v kečkách do trávy
F **Cmaj7**
já s partou svou, na kytkách bez věnců
Dmi **F** **G** **F** **Emi7** **G** **C**
si ustelem jak v kostele pod nebem blíženců.

C Ami F C G

2. Spěchali jsme hradbou lesů, než se sešeří,
ke skalám, kde jen ptáci křičí nad vodou,
na fleku pak dáme spolu skromnou večeři,
než probudí nás ráno s volnou sobotou.

R. Půjdeme tam na tajný výpravy ...

Tichá noc

Joseph Mohr, Franz Xaver Gruber, 1818

G

1. Tichá noc, přesvatá noc,

D D7 G

v spánku svém dýchá zem,

C G

půlnoc odbila, město šlo spát,

C G

zdřímli dávno i pastýři stád,

D D7 G Emi

jen Boží láska, ta bdí,

G D G

jen Boží láska, ta bdí.

2. Tichá noc, přesvatá noc,

náhle v ní jásot zní,

vstávej, lide můj, tmu z očí střes,

v městě Betlémě Bůh zrozen dnes,

z lásky se člověkem stal,

z lásky se člověkem stal.

3. Tichá noc, přesvatá noc,

stín a mráz vůkol nás,

v hloubi srdce však Gloria hřmí,

dík, že hříšník se s důvěrou smí

u svaté rodiny hřát,

u svaté rodiny hřát.

Tisíc mil

Spirituál kvintet

- G** **Emi**
1. V nohách mám už tisíc mil,
Ami **C**
stopy déšť a vítr smyl
Ami **D7** **G** **D7**
a můj kůň i já jsme cestou znavení.
- R1.** Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílejší dům, to malý bílý stavení.
2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskejmu snům.

R2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

3.
V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

R1.

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2.

Emi **Ami** **D7** **G**
+ |: jeden cíl, ten starej známej bílejší dům ... :|

To ta Helpa

lidové písně

- Ami Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami**
1. To ta Helpa, to ta Helpa, to je pekné mesto
Ami Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
a v tej Helpa, a v tej Helpa švarných chlapcov je sto.
F G7 C G C E7
|: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli,
Ami Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli :|
2. Za Janičkom, za Ďuríčkom krok by nespravila,
za Mišičkom, za Palíčkom Dunaj preskočila.
|: Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé more,
len za jedným, len za jedným, pocišenie moje. :|
3. **instrumentální, rychlé tempo**
zpívá se jen druhé opakování:
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé more,
len za jedným, len za jedným, pocišenie moje.

Tunel jménem Čas

Ryvolové

E G#mi E A

Ami E F7 E

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
a hvězdy žhavy uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.
3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý láska, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.
4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.
5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Útěk

Bílá Lucie

- G** **Emi**
1. Nohy běží noční tmou, ach kam mě dovedou
- G** **Emi**
- Oči zvířat houštinou jen semtam proniknou
- Hmi** **F#mi**
- V roklich, v polích, v houštinách a přes palouky dál
- F** **Ami**
- Měsíc pluje v sítinách, nad hlavou mi stál
2. Kam a před kým utíkám, to se sama ptám
Lesní národ svolávám, běžím nevím kam
Dál a pryč a od lidí snad pod Gandalfův plášť
Duše stromů šeptají, před kým utíkáš
- C** **Emi** **G** **Hmi**
- R. Král Elfů sám číši mi dá,
- D** **Ami** **F** **C** **G**
- šťáva je v ní čarovná, magická
3. Královna Ma pádí tmou se svým spřežením
K Titánii Oberon, za ním Puk jak stín
Hobiti jsou ospalí, Elfi tančí v tmách
Kéž by mě tak pozvali k ohňům na lukách
- C** **Emi** **G** **Hmi**
- R. Král Elfů sám číši mi dá,
- D** **Ami** **F** **C** **G**
- šťáva je v ní čarovná, zázračná tajemná
- C** **Emi** **G** **Hmi**
- R. Král Elfů sám číši mi dá,
- D** **Ami** **F** **C** **G**
- šťáva je v ní čarovná, magická
- G**
- V nočním lese zakletém
- Emi**
- smím být znova dítětem 3x

Už to nenapravím

Samson

Capo 2

R. |: vapadadadadadadadapau vadavadavavavadadadapau
vavadadapau vavadavapau vadavadavau :|

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál
V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěští,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
že staviš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
zadní otevřená, zadní otevřená
Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená

R. |: vapadadadadadadadadapau vadavadavavavadadadapau
vavadadapau vavadavapau vadavadavau :|

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně nevím
Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé,
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím.

R. 2x

V jeslích dítě spinká

Spirituál kvintet

- D** **Ddim** **A7**
1. V jeslích dítě spinká, zpí vej,
D **Ddim** **Em** **A7**
v jeslích dítě spinká, zpí vej dál,
D **D7** **G** **D**
v jeslích dítě spinká, zpívej,
H7 **E7** **A7** **D**
když bludná hvězda září, tiše padá sníh.
2. Jaképak má vlásky, zpívej...
3. Vlásky zlatem svítí, zpívej...
4. Kdo se nad ním sklání, zpívej...
5. Maminka ho hlídá, zpívej...
6. Co ho v žití čeká, zpívej...
7. Bude jedním z lidí, zpívej...

V lese

Pokáč

- F** **C** **G** **Ami**
1. Dneska všichni říkají a všude píše se,
F **C** **G** **Ami**
že prej je moderní a zdravý jen tak chodit po lese.
F **C** **G** **Ami**
A já bych řek, že na tom kruci asi něco musí bejt,
F **C** **G** **Ami**
když o tom zpívá na svém albu už i Justin Timberlake.
2. Já do přírody od přírody vůbec nechodím,
mám však spoustu přátel hipsterů, ti mi jistě napoví.
Aha, tak omlouvám se, prý že tam též nikdy nebyli,
však na cestu mi daj raw guláš a z flanelu košili.
- F** **G**
bridge. A tak šel jsem tam, však byl jsem zpátky hned, páč tam
maj fakt marnej internet.
- F** **C** **G** **Ami**
R. |: Dneska jsem v lese byl a už tam nepudu,
F **C** **G** **Ami**
nikde jsem nezažil takhle ukrutnou nudu. :|
3. Vážně nevím, co s tím lesem pořád všichni maj,
jen jsem tam vlez, hned jsem si zasvinil své boty značky Nike
Žádněj signál, žádná wifi, žádný data zde nemám,
teda data jsou tu ečko a to fakt nepočítám.
4. Světlo pro selfička je zde ultra zoufalý,
řek bych, že kdyby to tu vykáceli, líp by událi.
Ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchodák,
tam moh bych shopovat a právě by mě nepotřísnil pták.
- F** **Ami** **G**
bridge. Samá houba, čerstvej vzduch a samej hmyz, do přírody
fakt, chodit neměl bys.

R.

Večerka

Antoní Benjamín Svojsík

Zapad den, slunce svit vymizel z údolí z temen hor,
odpočiň každý kdos boží tvor

V lesa klín padl stín, hasne již vatry zář, svatý mír
kráčí s hor, usíná boží tvor

Vodácká holka

Hop trop

Capo 2

1. Když vlny se valí a přeje řvou

C Dmi F G
a šutry z nich civí jak sů vy,
C Dmi F G
lod' praská a umrlčí zvon bije tmou,
C Dmi G C
tak řekni, kdo pomoct ti um í.

S. Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,
Ami Emi F C
pak ječí jak staženej z ků že,
Ami Emi G C
že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,
D G
co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.

R. Tu vodáckou holku si navěky nech,
F Ami G C
netop jí, neza há něj,
Dmi Ami Emi Ami
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
Dmi C D G
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
C Dmi C G
jí poctivě odevzdá vej
C Dmi F G C
a lásku za lásku dá vej.

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

S. Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

R.

Vyznavači ohňů

Kamelot

Cmi **G#** **A#** **D#** **G#** **Fmi7** **G4** **G13**
1. Ujel jim vlak a bylo jim míň snad o deset nežli mně .
Hlavu pro muziku, ale nebylo to tím, že spala mu na klíně
G# **D#** **G#** **Fmi7** **Gmi7** **G#**
Půjčenej battldress a prachy od táty, co ji už tak dávno
neviděl.
Za tratí, kde je ves hrál vítr sonáty a já jim tajně záviděl

Ami **Fmaj7**
R. Vagabundům upsaní jak řádu mnich
C **Dmi** **Ami** **E4** **E**
a nadosmrti rozpůlený konce prstů
Ami **Dmi7**
Vyznavači ohňů na všech nádražích
C13 **Dmi13**
čekají zelenou, než pojedou
Ami **E7**
než je dálky seberou

2. Tichá noc se vetřela k nim
stejně jako tehdy k nám.
On ji políbil a sáhl do strun
a hrál hity, které znám
o koních v ohradách, co nemají tu zlost
že mě až v zádech zamrazí.
Ten pocit už dobře znám, je jako cizí host,
když tě tvůj blízkej podrazí.

R.

Za svou pravdou stát

Spirituál kvintet

- Ami** **G** **Ami**
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Dmi **Ami** **E7** **Ami** **E7**
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
- Ami** **E7** **Ami**
R. |: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :|
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
- R. |: |: Že máš za svou pravdou stát. :| :|
3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
- R. |: |: Takhle za svou pravdou stát. :| :|
4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!
- R. |: |: Neměl za svou pravdou stát. :| :|
5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
6. = 1.
- R. |: |: Musíš za svou pravdou stát. :| :|

Zafúkané

Fleret

CAPO +3

Ami A2 Ami A2
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
Já idu přes kopce, přes údolí
C G C
Idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C Fmaj7 C Fmaj7 E
R. Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeco je zafúka né.
Ami C G C F C E Ami
Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeco je zafúkané.

Emi A D G H7 Emi A D G H7 Emi

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R. Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané.

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R. Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané.

Zachraňte koně

Kamelot

Emi **Ami7**
1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C D G C H7
věř mi, koně pláčou, povídám ,
Emi **Ami7**
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi
hejna kohoutů, a bůhví kam.

G Hmi C
R. Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívý bílé
Ami H7 (d7)
pročesal plamen, spálil na troud .

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R. Zachraňte koně...

G Hmi C
R. Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
G Hmi C
zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Emi
zachraňte koně ...

Zatanči

Nohavica Jarek

Capo 2

Emi G D Emi
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R. Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

R.

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R. 2x

Zátoka

Greenhorns

1. V zátoce malý je celej den stín,
dneska je tichá, já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby noci překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci vzal?
3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát
4. Zítř se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zítř ráno v pět

Nohavica Jarek

kapo

1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na neb e,
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Zlatokop (Betty)

Hop trop

1. Já na plachtu svého vozu jako každé jsem si psal:

"Hrab a dří anebo umři!" a pak na západ se hnál,
z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umí ral.

R. Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknou špunt,
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
doufám, že to s nima zμάknu, vodsad' dál už nepudem,
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojd' mě vobejmout,
tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.

R.

R. Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknou špunt,
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
doufám, že to s nima zμάknu, vodsad' dál už nepudem,
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

Zvedněte kotvy

Rangers - Plavci

D

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

A A7

okamžik malý jen, než poplujem dál,

D

D7

G

Gmi

nechte mě plout, tak nechte mě plout,

D

A

D

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,

vím, že cesta má konec už má,

tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,

okovy na ruce dal a pistole vzal

šerif John Stone, ó, šerif John Stone,

moji svobodu vzal šerif John Stone.

D

A

D

4.=1. + sil už málo mám, tak nechte mě plout ...